

L'allau

Cal, amics, en els moments actuals de prova que passa la República i la nostra terra en la crisi llur de consolidació i creixença, en l'hora gràvida i esperançadora en la qual va desenvolupant el nostre partit la seva obra d'implantació dels seus principis de govern del poble per al poble i va convertint en realitats tangibles i fecundes les prometes fetes al nostre poble en la croada alliberadora contra totes les tiranies, tots els privilegis, tots els dogals i totes les cadenes que ens esclavitzaven, humiliaven, enviliaven i lligaven, cal amics que plantem cara decidits i actius a les insinuacions, a les insídies, a les calumnies, a les acusacions falses, als desvergonyiments vils, a les provocacions sistemàtiques, a les baixes maniobres polítiques i personals, a les escameses i als atacs de tots els nostres enemics en allau imponent congriada per la incompetència, les equivocacions, el despit, les concupiscències, l'enveja i les apetències inconfessables de tots els que fins el 12 d'abril havien explotat i envilit el nostre poble, la nostra terra i la llibertat llur.

La llopada famèlica dels nostres enemics dins un front únic i compacte es llença a l'atac dur i implacable de les posicions conquerides pel nostre partit d'Esquerra al servei de la República i de Catalunya en aquella lluita aferrissada i memorable que il·luminà en les magnífiques i decisives victòries del 12 d'abril i del 28 de juny i en el triomf esclatant i definitiu de la llibertat del nostre poble i dels altres pobles ibèrics en la jornada històrica i revolucionària del 14 d'abril, pàgina brillant i ennoblidora de la història contemporània de la humanitat escrita pel nostre poble i els nostres homes d'Esquerra amb gosadia serena en mig de la sorpresa de l'estorament i del desballestament de totes les forces reaccionàries i de tots els enemics de Catalunya i de la llibertat des de l'Emiliano d'actual i trista anomenada fins a l'home representatiu de totes les equivocacions de tots els fracassos, de tota l'egolatria i de tot l'egoisme de les dretes dinàstiques catalanes en Francese Cambó.

No ens faci por aquesta activitat agressiva i dura de l'allau violent i protestatària de tots els nostres enemics que ahir ja vencérem i tornarem a vèncer demà i sempre que volguem. No ens sorprenguin les seves escameses constants i els seus atacs desesperats per tots cantons, de front, pels costats i de reraguàrdia. No cal que ens planyem ni ens esverem. Hem de sentir-nos-en satisfets i joiósos perquè aquesta lluita empresa per la pinya de tots els nostres enemics i la seva forta i continuada violència és la prova més contundent i palesa de l'eficàcia de la nostra actuació i de la solidesa de la nostra obra.

Si la nostra activitat un cop instaurada la República, establerta la llibertat i estructurat el nostre Estatut no hagués fet sortir de polla-guera les dretes si no fos posar el crit al cel a tots els interessos i privilegis absoluts, combatuts i malmenats si no apinyés en contra nostra tots els vells monàrquies, tota la plutocràcia, tots els explotadors del poble, tots els pescadors d'aigües tèrboles i els aprofitadors de negocis bruts fóra cosa de cavilar i de pensar si ens havem equivocat de camí i si la nostra actuació no fos equivocada.

Però ara no, ara estem segurs que la nostra obra és bona i eficaç. Quan més cridin i més ataquin els nostres enemics de les dretes, quantes més coses estranyes i inexplicables sentim i palpem del cantó de les actituds irreverents de certs elements que pretenen ésser d'extrema esquerra i ajuden inconscientment o com sigui a combatre i a dificultar l'obra de consolidació de la República i de la nostra llibertat més fermes i més decidits continuarem el camí emprès de defensa de la nostra llibertat i dels drets i la sobirania del poble més segurs estarem del nostre triomf i de la nostra victòria.

Amics d'Esquerra, cal que ben units, en ferm contacte de colzes responguem agosarats i actius treballant sempre al costat del poble i per al poble per la seva llibertat i pel seu govern i si no ens cansem de lluitar, triomfarem ara i sempre per què som capaços de tots els sacrificis i de totes les audàcies.

J. RIERA I PUNTÍ

Madrid, 12 novembre de 1931.

Per als senyors d'"Aires de la Conca"

Entorn de l'atmosfera creada pel quinzenari "Aires de la Conca", de Motblanc, s'han produït un seguit de comentaris, la majoria dels quals denoten un desconeixement absolut de l'origen que va determinar-los.

Nosaltres que hem estat un blanc preferit dels atacs insidiosos prodigats per aquell periòdic, estàvem decidits a no ocupar-nos-en, puix tenim per principi rebutjar olímpicament els greuges quant aquests vénen de persones poc delicades. Silenciarem, per tant, els conceptes barroers que contra els directius de Foment i de l'Esquerra ens foren prodigats bon punt el nostre partit assolí l'hegemonia de tot el poble liberal de Catalunya, amb la consegüent desfeta de les agrupacions de dreta i centre que anaven medrant.

Possiblement per manca d'injectiva, els senyors d'"Aires de la Conca" han vingut persistint en la seva tasca infamant d'enllotar les figures més representatives de la nostra terra arribant a l'extrem de voler entelar la figura del venerable President Macià. I fou davant

d'aquest fet que en les nostres planes començarem a ocupar-nos del quinzenari montblanquí.

D'un partit cap discutir-ne les tàctiques i actuacions i en fer-ho el nostre esperit liberal no pot escandalitzar-se. El que veritablement ens revolta i ens fa fàstic és quan la discussió baixa de to i cerca les persones i no les idees, procediment que sols empren els eunucs o els covards. Contra aquests atacs vils cal respondre amb idèntiques armes i per la nostra part tenim el convenciment que si cal sabrem manejar-les, puix estem suficientment documentats sobre diferents afers que posarien a la vindicta pública a alguns senyors prou coneguts de la Conca, pogueu adelantar que, com el personatge de Zorrilla, "no ens pararem a distingir el clergue del seglar".

Ja ho sabeu, doncs, senyors d'"Aires de la Conca". Si algun dia voleu discutir idees, si tenim temps i la cosa val la pena els dedicarem el pinso d'una polèmica, però tocant al demés tinguin compte que la cosa és un xic delicada i poden cremar-se.

Una campanya de difamació

L'òrgan local d'Acció Catalana fent cor a la campanya de difamació que totes les dretes vénen realitzant contra els homes de la República i de Catalunya, en l'edició de dimarts, també diu la seva en l'afer del senyor Bloch.

Ahir tornava a insistir en el mateix afer, sota el títol *Entorn d'un reportatge sensacional*.

Contestant a aquests comentaris, nosaltres ens limitem a inserir l'editorial que publicava ahir el nostre confrare "L'Opinió", en el qual diu que "L'AFER BLOCH ES UN "CHANTAGE" QUE "LA PUBLICITAT" FEIA A MADRID, CONTRA L'ESQUERRA... ENCARA QUE S'ENSORRES L'ESTATUT."

Diu així l'editorial al·ludit:

"La campanya que el partit d'Acció Catalana ve realitzant des del seu fracàs sorollós del 12 d'abril contra els homes del partit d'Esquerra Republicana de Catalu-

nya, que ocupen càrrecs de govern a la Generalitat i a l'Ajuntament, per tal de desprestigiar-los, ha arribat al seu grau més abjecte, per obra de Manuel Brunet — encara que hi ha qui diu que de Manuel Brunet només hi ha la signatura, i que la baixa maniobra ve d'altri —, en muntar amb aires de sensacionalitat tota una fantasia melodramàtica en torn de l'estada a Barcelona de l'ex-marit de madame Hanau.

Tota la bilis que el partit d'Acció Catalana ha estat produint durant set mesos, de resultes de la desfeta que va experimentar per obra del nostre Partit i de les forces que ens segueixen, ha vingut a destilar en aquest atac vil contra un dels nostres homes, a pretext que anava a especular en una imaginària maniobra financiera internacional encaminada a provocar la baixa de la pesseta.

(Segueix a la 4.ª pàgina)